

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر هورمون جیبرلیک اسید بر ویژگی های رویشی و زایشی گل مریم رقم (polianthes tuberosa L) تحت تراکم های مختلف کشت در منطقه

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات علوم زیستی و زیست فناوری، دوره 2، شماره 4 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

علیرضا خالصی - دانش آموخته دانشگاه آزاد اسلامی واحد جیرفت و کارشناس ارشد سازمان جهاد کشاورزی جنوب کرمان

خلاصه مقاله:

گل مریم (polianthes tuberosa L) یکی از مهمترین گل های شاخه بریده در ایران و جهان است و در طول سال به دلیل داشتن گل های زیبا و خوش بو استفاده فراوانی در گل آرایی دارد (خیری و همکاران، ۱۳۹۰). جهت بررسی اثر تراکم کشت و تیمار دهی پیازهای گل مریم با هورمون جیبرلین، آزمایشی به صورت کرت های خرد شده (Split-plot) در قالب طرح پایه بلوکهای کامل تصادفی در شهرستان جیرفت با طول و عرض جغرافیایی انجام شد. در این آزمایش تراکم کاشت به عنوان فاکتور اصلی در ۳ سطح (۱۰، ۱۵ و ۲۵ بوته در متر مربع) و غلظتهای اسید جیبرلیک به عنوان فاکتور فرعی در چهار سطح (پی پی ام ۳۰۰، ۲۰۰، ۱۰۰، ۰) در نظر گرفته شدند. این آزمایش در ۱۲ تیمار و ۳ تکرار انجام شد که در مجموع ۳۶ پلات آزمایشی تشکیل دادند. نتایج نشان داد که صفات مورد بررسی تحت تاثیر کاربرد هورمون و تراکم کشت قرار گرفتند به استثنای تعداد پیازچه در بوته که این صفت در تیمارهای اعمال شده تفاوت معنی داری نشان داد، به گونه ای که کاربرد هورمون با غلظت ۳۰۰ پی پی ام همراه با کشت پیاز گل مریم در تراکم ۱۵ بوته در متر مربع در اکثر صفات برتری خود را نسبت به سایر تیمارها نشان داد و در این تیمار صفاتی مانند ارتفاع بوته، تعداد برگ در بوته، طول گل آذین و تعداد گلچه در هر گل آذین در سطح بالاتری قرار گرفتند و کمترین میزان در تیمار تراکم کشت ۲۵ بوته در متر مربع بدون کاربرد هورمون مشاهده شد؛ بنابراین در این آزمایش بهترین تیمار برای کشت گل مریم استفاده از هورمون جیبرلین با غلظت ۳۰۰ و تراکم کشت ۱۵ بوته در متر مربع می باشد.

کلمات کلیدی:

گل مریم، جیبرلیک اسید، تراکم کشت، طول گل آذین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1502467>

